

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Ndc/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 1114237071
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1114237071.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. X., bývajúceho v B., X., proti žalovanému JUDr. D., bývajúcemu v K., H., zastúpenému AKMK, s. r. o., so sídlom v Nitre, Farská 30, za ktorú koná Mgr. Marek Kováč, konateľ a advokát, o zaplatenie 60.500 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C/5/2015, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Topoľčany, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C/5/2015 Okresnému súdu Topoľčany **n e v y h o v u j e .**

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I listom z 13. septembra 2016 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Topoľčany z dôvodu vhodnosti (§ 12 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“). Návrh odôvodnil svojím nepriaznivým zdravotným stavom, pre ktorý by bolo preňho mimoriadne náročné sa zúčastniť pojednávania a ďalších procesných úkonov na Okresnom súde Bratislava I. Prikázaním sporu Okresnému súdu Topoľčany, v obvode ktorého má trvalý pobyt, by zároveň bolo lepšie zabezpečené aj jeho právo na súdnu ochranu.

2. Žalobca navrhol návrhu žalovaného nevyhovieť z dôvodu, že prikázanie sporu inému súdu by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Uviedol, že žaloba bola podaná na Okresnom súde Bratislava I ako všeobecnom súde žalovaného podľa miesta jeho trvalého pobytu. Zmenu trvalého pobytu žalovaného považoval za účelovú. Navyše, žalovaný je zastúpený právnym zástupcom, ktorý sa môže zúčastniť pojednávania a ďalších procesných úkonov, čím sa dostatočne zabezpečí právo žalovaného na súdnu ochranu.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného

ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona.

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie návrhu na prikázanie sporu a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva, preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

5. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

6. Predpokladom prikázania sporu inému súdu podľa citovaného zákonného ustanovenia je existencia okolností, umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie bola určená na základe zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich tu v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (takže tu v skutočnosti ide aj o prielom zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvenej v ustanovení § 36 ods. 2 veta za bodkočiarkou C. s. p.). Prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu než miestne a vecne príslušnému je výnimkou z tohto pravidla, k uplatňovaniu ktorej treba pristupovať reštriktívne. Prikázaním sporu inému súdu podľa § 39 ods. 2 C. s. p., hoci pre takéto rozhodnutie neboli splnené podmienky, dochádza totiž k porušeniu aj ústavne zaručenej zásady, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Práve so zreteľom k povahe delegácie ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, možno pristupovať k delegácii z dôvodu vhodnosti spravidla výnimočne.

7. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov strán sporu, pričom na pomery strany sporu, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na druhú stranu sporu. Rozhodne nie zanedbateľný význam pri posudzovaní existencie dôvodov pre uplatnenie delegácie má i stanovisko ostatných strán sporu.

8. Vo všeobecnosti platí, že okolnosti spočívajúce v tom, že strana sporu musí prekonať medzi miestom svojho trvalého pobytu a sídla vecne a miestne príslušného súdu väčšiu vzdialenosť a táto cesta k príslušnému súdu je pre ňu spojená s rôznymi organizačnými, finančnými, zdravotnými a inými problémami, sú okolnosťami bežnými a samé osebe neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu.

9. V danom prípade žalovaným uvádzané dôvody na prikázanie sporu sú založené práve na jeho zdravotných problémoch spojených s prípadnou cestou k príslušnému súdu a na vzdialenosti od miesta jeho trvalého bydliska k sídlu Okresného súdu Bratislava I. Ide teda o okolnosti, ktoré nie sú natoľko závažné, aby boli spôsobilé prelomiť vyššie uvedenú ústavnú zásadu. Okrem toho v predmetnom spore treba zohľadniť aj negatívne stanovisko žalobcu k návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Topoľčany.

10. Najvyšší súd dospel preto k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky prikázania sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C. s. p., z ktorého dôvodu návrhu žalovaného nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.